

Combiweek 2023

4-11 Maart 2023

Op zaterdag 4 Maart was het eindelijk weer zo ver: de USAC combiweek. Na een bustocht van 12 uur naar het Pitztal en een goede nachtrust, stonden we met 25 man klaar voor een week lang toerskiën, splitboarden, ijsklimmen en mooie topjes veroveren. Na een seizoen met helaas weer erg matige sneeuwcondities, was de hoop op een mooi pak sneeuw erg laag. Er lag ook niet veel, maar met hulp van de instructeurs en onze gids Boris, hebben we nog heel wat verwaaide poeder kunnen skiën.

De eerste dag is er door een grote groep in het skigebied geskied, waarna een voor sommigen eerste toertochtje naar de Mittagkogel is gemaakt onder leiding van de instructeurs Annika en Sander. Na de verplichte groepsfoto op de top, werd de weg naar beneden ingezet en werden de eerste poederbochtjes gemaakt.

Terwijl de ene groep dit avontuur beleefde waren een aantal van ons al grootsere plannen aan het verwezenlijken. Om optimaal te kunnen genieten van een twee daags weather window, werd een tocht over de Taschachferner en enkele passen gemaakt, om daarna in het Taschachhaus te overnachten. Hierbij werd al druk geïnspecteerd welke topjes, noordwanden en couloirs later mogelijk geskied en beklommen konden worden.

Op de tweede dag zijn er drie tochten gemaakt. Vanuit het Taschachhaus werd de Petersenspitze overmeesterd. Dit bleek een flinke opgave waarbij het klimmen toch iets langer duurde dan verwacht en er dus veel geleerd is omtrent tijdsplanning. Maar na hard werken en een zeer snelle afdaling, was de groep net voor het echt donker werd terug in het Taschachhaus. Hier wachtte een andere groep, die een rustige aanloopdag had met voor sommigen nog een extra 500 hoogtemeters, ze op, met een pan vol couscous, wat snel veroverd werd. Ondertussen had de laatste groep, samen met Boris en de instructeurs, getracht de lokale versie van de K2 te overmeesteren.

Na deze avonturen is er op de derde dag door twee groepen een gletsjer overtocht

gemaakt. Één groep onder leiding van de instructeurs en Boris heeft de rechter Fernkogel beklommen. Hierbij is veel aandacht besteed aan tochten planning en veilig over gletsjers bewegen. Voor sommigen van de groep was dit de eerste keer op een gletsjer staan, wat met erg veel enthousiasme beleefd werd.

Vanuit het Taschachhaus is een andere groep ook de Petersenspitze op geweest, maar via een andere route. Hierbij was het idee om ook nog de Wildspitze mee te pakken, maar dit bleek met het weer en de fysieke conditie niet makkelijk, waardoor besloten is om toch maar eerder af te slaan terug naar beneden. Een laatste groep had het plan om ofwel de Bliggspitze of de Olgrubenkopf op te gaan vanuit het Taschachhaus. Kiezen bleek moeilijk omdat beide hellingen er erg verwaaid uitzagen. Uiteindelijk vonden ze de gulden middenweg: een helling en couloir precies tussen de toppen in, met nog een paar erg fijne skimeters.

Na drie dagen skiën en wandjes beklimmen gecombineerd met een matige weersvoorspelling, was het voor veel mensen tijd om eens even de bijlen en stijgijsers erbij te pakken en in het ijs te slaan. De natuurlijke watervallen in het dal waren vrijwel allemaal in matige conditie, en daarom werd uitgeweken naar de Taschachschlucht. Boris heeft hier enkele topropes uitgehangen en een spoedcursus ijsklimmen gegeven voor de beginnende ijsklimmers, terwijl de ervareneren ook wat hebben voorgeklommen.

Ondertussen is een deel van de groep die niet genoeg kon krijgen van skiën toch de berg weer op gegaan, samen met Sander en Annika. Het doel van de dag was de Wildgrat. Er was een strakke planning gemaakt door Lisa, maar al snel bleek dat dit door het zicht en de vallende sneeuw niet gehaald kon worden. Als alternatief is er een piepszoek oefening gedaan, en een kleine bergredding cursus gegeven.

Op de vijfde dag waren de condities erg slecht. Er was wel wat sneeuw gevallen, maar de sneeuwgrens lag erg hoog en het zicht was 's ochtends niet optimaal. Eén groep ging met Sander en Annika vanuit het dal op weg naar de Rappenkopf en de Rosskopf, terwijl een andere groep met Boris naar de Tasachscluft ging. Voor anderen was het doel van de dag om 2000 hoogtemeters te maken op de ski's. Deze

fanatiekelingen hebben daarom 5 keer achter elkaar hetzelfde stukje gedaan, om het grotere lawinegevaar hogerop te vermijden.

De zesde en laatste dag was erg warm, met veel wind en een hoog lawinegevaar. Boris had daarom bedacht om richting Imst te gaan en vanaf het skigebied daar de Rotkopf te beklimmen. Op het eerste gezicht leek dit niks te worden, aangezien er al veel lawines waren afgegaan en het erg warm was. Maar na het splitsen van de groep en het toch maar rustig aan omhoog stiefelen, bleek alles beter dan verwacht. Na een stukje bootpacken en eerste verwaaide poederbochtjes, kwamen we aan in een magisch witte kom, waarvan elk wandje prachtig skibaar leek te zijn. De lucht was (nog)

blauw en niets stond ons in de weg om de week perfect af te sluiten. Na het beklimmen van de oostwand van de Rotkopf (en iets onder de top om draaien) zijn er prachtige bochtjes gezet in vers verwaide poeder. Hierna is een klein deel van de groep nogmaals omhoog gegaan aan de zuidkant van de vallei om nog wat 40 graden hellinkjes te skiën. Het zicht werd ineens slechter, maar dit mocht de pret niet drukken. Een aangenaam verrassende afsluiting van een prachtige week.

Al met al is de week voor alle deelnemers uitstekend bevallen. Voor sommigen was het de eerste keer op toerski's of splitboard, maar na een week op pad geweest te zijn met de Sander, Annika en Boris, leek iedereen zich al helemaal thuis te voelen in de winterse bergen. Mede dankzij de goeie begeleiding van de instructeurs, die altijd klaar stonden om uitleg te geven over de sneeuwcondities, lawinegevaar en tochtenplanning, en ons daarin ook lieten meehelpen, heeft iedereen veel geleerd over het veilig voortbewegen door de besneeuwde Alpen. Iedereen heeft wel een tocht gemaakt over de gletsjer en vrijwel iedereen heeft ijsgeklommen. Sommige beginnende ijsklimmers vonden het zelfs zo leuk, dat ze al plannen aan het maken zijn voor een cursus of trip volgend jaar.

Heel erg veel dank naar Sander, Annika en Boris voor de goeie begeleiding en het enthousiasme. En ook veel dank naar de NKBV en het legaatfonds, alsook het Ottenfonds, voor de financiële ondersteuning en daarmee het voor studenten mogelijk maken en betaalbaar houden van deze week en hen hierdoor een eerste aanraking met het winteralpinisme te bieden.